

देवताभेदे चक्रविचारस्यावश्यकत्वमाह वारा-
हीतन्त्रे यामलादौ च ।

“तारशुद्धिवैष्णवानां कोष्ठशुद्धिः शिवस्य च ।
राशिशुद्धिस्त्रिपुरे च गोपालेऽकडमः स्मृतः ॥
अकडमो वामने च गणेशे च तथैव च ।
कोष्ठचक्रं वराहस्य महालक्ष्म्याः कुलाकुलम् ॥
नामादिचक्रे सर्वेषां भूतचक्रे तथैव च ।
त्रैपुरं तारचक्रे तु शुद्धमन्त्रं जपेद्बुधः ॥”
तथा ।

“वैष्णवं राशिचक्रं शैवचक्राकडमं स्मृतम् ।
कालिकायाश्च तारायास्तारचक्रं शुभावहम् ॥
चण्डिकायास्तारकोष्ठे गोपालेऽकडमः स्मृतः ।
हरचक्रे सर्वमन्त्रं धनाधिक्ये न चाश्रयेत् ॥
ऋणाधिक्ये शुभं विद्यात् धनाधिक्ये च नो
विधिम् ।

दोषान् संशोध्य गृह्णीयान्मध्यदेशोद्भवस्य च ॥
मन्त्रस्वरूपी शुभफलोऽप्यशुभो धनी च
तुल्यं यदा समफलः कथितो मुनीन्द्रैः ॥”

अन्यत्रापि ।

“शून्ये न्यस्तुमवाप्नोति धने च विफलं भवेत् ।
ऋणे च प्राप्तिमात्रेण सर्वसिद्धिस्तु जायते ॥”
अथ मन्त्राणां दश संस्काराः । गौतमीये ।
“जननं जीवनं पश्चात् ताडनं बोधनन्तथा ।
अथाभिविको विमलीकरणाप्यायने पुनः ॥
तर्पणं दीपनं गुप्तिर्दशैता मन्त्रसंस्क्रियाः ।
स्वर्णादिपाने संलिख्य मातृकायन्त्रसूक्तम् ।
काश्मीरचन्दनेनापि भस्मना वाच सुव्रत ॥
काश्मीरं शक्तिसंस्कारे चन्दनं वैष्णवे मनौ ।
शैवे भस्म समाख्यातं मातृकायन्त्रलेखने ॥
मन्त्राणां मातृकायन्त्रादुद्धारो जननं स्मृतम् ।
पंक्तिक्रमेण विधिना मुनिभिस्तत्र निश्चितम् ॥१॥
योमेन्दो रसनार्णकणिकमचां दन्दैः स्फुरत्
केशरं

वर्गोल्लासिवसुच्छदं वसुमतीगेहेन संवेष्टितम् ।
आशास्त्रश्रिषु लान्तलाङ्गलिशुजां चौथीपुरे-
खाटं

यन्त्रं वर्णतनोः परं निगदितं सौभाग्यसम्पत्-
करम् ॥”

यन्त्रस्य दिक्षु वं विदिक्षु तं लिखेत् । तथा च
गौतमीये ।

“कादिमान्ताः पञ्चवर्गा दिक्षु पूर्वादिती
न्यसेत् ।

यादिवान्ताः प्रादिहान्ता लक्ष्मीशे प्रविन्यसेत् ॥
चतुरस्रं चतुर्द्वारं दिक्षु वं तं विदिक्षु च ॥”

इति मातृकायन्त्रम् ॥

“प्रणवान्तरितान् कृत्वा मन्त्रवर्णान् जपेत् सुधीः ।
प्रत्येकं शतवारान्तु जीवनन्तदुदाहृतम् ॥ २ ॥
मन्त्रवर्णान् समालिख्य ताडयेच्चन्दनाभसा ।
प्रत्येकं वायुवीजेन पूर्ववत्ताडनं मतम् ॥ ३ ॥
विलिख्य मन्त्रवर्णान्तु प्रखनैः करवीरजैः ।
तन्मन्त्रवर्णसंख्याके ह्यन्यात्रेफेण बोधनम् ॥” ४ ॥
“तत्तन्मन्त्रोक्तविधिना अभिवेकः प्रकीर्तितः ।”

तन्त्रान्तरे ।

“मन्त्रस्य चासुक्तं वर्णमभिधिस्यामि हृदयतम् ।”
इति वचनात् प्रत्येकमभिधिस्येत् ।

“अश्वत्थपल्लवैः सिञ्चेत् मन्त्री मन्त्रार्णसंख्याया ॥५॥
सञ्चिन्त्य मनसा मन्त्रं सुसुमृणाभ्युत्थयत् ।
ज्योतिर्मन्त्रेण विधिवत् दहेन्मलत्रयं यती ॥
तारं योमाभिमन्त्रयुक् दृष्ट्वा ज्योतिर्मनुर्मतः ॥”

तारं प्रणवः योम हकारः अमी रेफः मनु-
रौकारः दृष्ट्वा अशुखारः ॥ ६ ॥
“खर्जूरं कुशतोयेन पुष्पतोयेन वा तथा ।
तेन मन्त्रेण विधिवदाप्यायनविधिः स्मृतः ॥ ७ ॥
मन्त्रेण वारिणा मन्त्रे तर्पणं तर्पणं मतम् ।
मधुना शक्तिसन्त्रेण वैष्णवे चैन्द्रमन्त्रजैः ॥
शैवे हृतेन दुग्धेन तर्पणं सत्यगौरितम् ॥”

अभिवेकेऽपि तथा ॥ ८ ॥
“तारमायारमायोगो मनोर्हीपनमुच्यते ॥ ९ ॥
जप्यमानस्य मन्त्रस्य गोपनं त्वप्रकाशनम् ॥१०॥
संस्कारा दश संप्रोक्ताः सर्वतन्त्रेषु गोपिताः ।
यान् कृत्वा सम्प्रदायेन मन्त्री वाञ्छितमाप्नु-
यात् ॥”

मलत्रयमिति आनयं मायिकं कार्मण्यश्च ।
प्रपञ्चसारे ।
“मायिकं नाम योयोत्यं पौरुषं कार्मण्यं मलम् ।
आनयं तद्द्वयं प्रोक्तं निविष्टं तन्मलत्रयम् ॥”
न नवं अनवं तस्य भावः आनयं दृढत्वमित्यर्थः ।
तारमायारमायोग इति । तारमायारमा-
वीजपुटितम् मन्त्रमष्टोत्तरशतं जपेत् इत्यर्थः ।
तथा च विश्वसारे ।

“तारमायारमावीजपुटितेन मन्त्रं जपेत् ।
शतमष्टोत्तरशतैव दीपयेत् साधकोत्तमः ॥” ॥ ॥
अथ दुर्गामन्त्रः ।

“अथ दुर्गामनुं वक्ष्ये दृष्टादृष्टफलप्रदम् ।
मायाद्रिः कर्णविन्दाप्री भूयोऽसौ सगंवान्
भवेत् ॥

पञ्चान्तकः प्रतिष्ठावान् मारुतो भौतिकासनः ।
तारादिहृदयान्नोऽयं मन्त्रो वखचरात्मकः ॥”

अदिर्दकारः । कर्ण उकारः । पञ्चान्तको
गकारः । प्रतिष्ठा आकारः । मारुतो यकारः ।
भौतिका ऐकारः । ॐ ह्रीं दं दुर्गायै नमः ॥ ॥ ॥
अथ विष्णुमन्त्रः ।

“तारं नमःपदं नृपात् नरौ दीर्घसमन्वितौ ।
पवनो गायमन्त्रोऽयं प्रोक्तो वखचरः परः ॥”

ॐ नमो नारायणाय ॥ ॥ ॥ अथ शिवमन्त्रः ।
“सान्तमौकारसंयुक्तं विन्दुभूषितमस्तकम् ।
प्रासादाख्यो मनुः प्रोक्तो भजतां कामदो मनुः ॥”

हौं ॥ ॥ ॥ अथ गणेशमन्त्रः ।
“पञ्चान्तकं प्राग्निधरं बीजं गणपतेर्विन्दुः ॥”

पञ्चान्तको गकारः । गं ॥ ॥ ॥ अथ सूर्यमन्त्रः ।
“तारो हृदिभूयुः पञ्चाहामकर्णविभूषितः ।
वज्रासनो मरुत्प्रेषः सनेत्रोऽद्रिस्थपश्चिमः ॥
अष्टाक्षरो मनुः प्रोक्तो भानोरभिमतः परः ॥”

ॐ हृदि सूर्ये आदित्य ॥ ॥ ॥

पञ्चदेवतानामेक एको मन्त्रो लिखितः ।
एतासामन्यासाच्चान्यमन्त्रा गन्धविस्तारभयात्र
लिखिताः ॥ कलावागमोक्तमन्त्रपविधि-
यथा,—

“आगमोक्तविधानेन कलौ मन्त्रं जपेत् सुधीः ।
नहि देवाः प्रसीदन्ति कलौ चान्यविधानतः ॥”
तथा ।

“कृते श्रुत्युक्तमार्गः स्यात् चैतायां स्मृतिसम्भवः ।
दापरे तु पुराणोक्तः कलावागमसम्भवः ॥

मन्त्राणां देवताः प्रोक्ता देवता गुरुरूपिणी ।
तेषां भिदा न कर्तव्या यदीच्छेच्छुभमात्मनः ॥”

पिचादितो मन्त्रगृह्यनिषेधो यथा,—
“पितुर्मन्त्रं न गृह्णीयात् तथा मातामहस्य च ।
सोदरस्य कनिष्ठस्य वैरिपक्षाश्रितस्य च ॥

न पत्नीं दीक्षयेद्भर्ता न पिता दीक्षयेत् सुताम् ।
न पुत्रश्च तथा भ्राता भ्रातरं न च दीक्षयेत् ॥
सिद्धमन्त्रो यदि प्रतिस्तदा पत्नीं स दीक्षयेत् ।
शक्तित्वेन वरारोहे ! न च सा कन्दका भवेत् ॥”

तथा गणेशविमर्षिण्याम् ।
“यतेर्हीचा पितुर्हीचा दीक्षा च वनवासिनः ।
विविक्ताश्रमिण्यां दीक्षा न सा कलाग-
दायिका ॥”

इत्यादिनिषेधवचनादेभ्यो मन्त्रं न गृह्णीयादि-
त्यर्थः । इति तन्त्रसारः ॥ (ज्वरादिनाशक-
मन्त्रो यथा,—

“वानराकृतिमालिख्य खटिकाभिः पुनः शृणु ।
गन्धपुष्पाक्षतेर्धूपैरर्चयेद्भिर्धुकां वरः ॥

मन्त्रः ।

ॐ ह्रीं ह्रीं श्रीं सुधीवाय महावलपराक्रमाय
सूर्यपुत्राय अमिततेजसे ऐकाक्षिक-द्वाक्षिक-
त्राक्षिक-चातुर्धिक-महाज्वर-भूतज्वर-भय-
ज्वर-शोकज्वर-क्रोधज्वर-वेलाज्वर-प्रभृति-
ज्वराणां दह दह हन हन पच पच अवतर
अवतर किलिकिलि वानरराजज्वराणां वन्ध
वन्ध ह्रीं ह्रीं हूं फट् खाहा ॥” इति हारीते
चिकित्सितस्याग्ने हितोयेऽध्याये ॥)

मन्त्रकृतं, पुं, (मन्त्रं कृतवान् । मन्त्र + कृ +
क्तिम् । तुयागमस्य ।) मन्त्री । मन्त्रणाकारकः ।
इति सिद्धान्तकौस्तुभे ॥ (दीव्यकारी । यथा,
श्रीमद्भागवते । ३ । १ । २ ।

“यदा अयं मन्त्रकृतो भगवानलिखेत्तरः ।
पौरवेन्द्रगृहं हिला प्रविष्टे प्राप्तासन्तु कृतम् ॥”

“मन्त्रकृतं दीव्यकर्त्ता सन् ॥” इति तट्टीकायां
श्रीधरस्वामी ॥ ॥ ॥ त्रि, मन्त्रप्रयोगकारी । यथा,
रघुवंशे । १ । ६१ ।

“तव मन्त्रकृतो मन्त्रेदूरात् प्रशमितारिभिः ।
प्रत्यादिश्यन्त इव मे दृष्टलक्ष्यभिदः शराः ॥”

“मन्त्रकृतः मन्त्राणां स्रष्टुः प्रयोक्तृर्वा ।” इति
तट्टीकायां मल्लिनाथः ॥)

मन्त्रगणकः, पुं, (मन्त्रप्रधानो गणकः मधा-
पदलोपी कर्मधारयः ।) विदा । इति हारी-
वलौ । १६६ ॥